

§ 220. Misbrug af Kvindes tjenstlige eller økonomiske Afhængighed:

De Grunde, der har faaet Kvinden til at underkaste sig, vil formentlig ogsaa ofte faa hende til at unnlade Politianmeldelse; dertil kommer, at Afhængighedsforholdet, hvis Politianmeldelse fremtvinges, maaske kan influere paa hendes Forklaringer. Krav om Politianmeldelse synes derfor lidet hensigtsmæssigt i disse Tilfælde.

§ 221. Tilsnigelse af Samleje ved Benyttelse af Vildfarelse hos Kvinden med Hensyn til Samlejets ægteskabelige Karakter m. v.:

Her gælder det om Samleje med bevidstløse Kvinder (§ 217) anførte.

§ 222. Samleje med Barn under 15 Aar:

Politianmeldelse er her upaa krævet, da det alene paa Grund af Barnets Alder vil være givet, at der foreligger en Forbrydelse.

§ 223. Misbrug af Plejebørn o. l. under 18 Aar; Forførelse af Børn under 18 Aar ved groft Misbrug af Overlegenhed i Alder og Erfaring:

Her gælder det om Misbrug af afhængige Kvinder (§ 220) anførte.

I Henhold til det ovenfor anførte foreslaas det, at der skal være sket Anmeldelse til Politiet, naar Forbrydelsen er Voldtægt (§ 216), Misbrug af bevidstløse Kvinder (§ 217, Stk. 2), Samleje ved Trusler om Vold m. v. (§ 218) og Misbrug af en Kvindes Vildfarelse med Hensyn til Samlejets ægteskabelige Karakter eller til Gerningsmandens Person (§ 221). Det skal ikke være nødvendigt, at Anmeldelsen er indgivet inden en vis Frist efter Forbrydelsen; det vil saaledes ikke udelukke Indgrebets Foretagelse, at Anmeldelse først finder Sted efter Henvendelsen til Lægen. Paa den anden Side maa der gives Politiet Lejlighed til at undersøge, om Anmeldelsen er grundløs; da en Undersøgelse, der kun har dette Formaal, maa kunne ske i Løbet af ganske kort Tid, vil den Tid, Politiundersøgelsen varer, i Almindelighed ikke kunne bevirke, at 3 Maaneders Fristen udløber, saaledes at Indgrebet ikke kan finde Sted.

Det er Hensigten i den Bekendtgørelse, der skal udfærdiges i Henhold til Lovforslagets § 13, Stk. 1, at give nærmere Regler om Lægernes og Politiets Samarbejde i de her omhandlede Tilfælde samt i de Tilfælde, hvor Politianmeldelse, selv om den ikke er foreskrevet i Loven, faktisk har fundet Sted.

Til 3) Naar den raadgivende Læge nævnes i § 3, Stk. 1, har det kun været Tanken at give Anvisning paa, at han kan benyttes i Stedet for Kvindens sædvanlige Læge, men ikke at foreskrive, at Kvinden skal have Tilslutning fra Kliniklægen, medens Benyttelse af hendes sædvanlige Læge eller den Speciallæge, hun har henvendt sig til, ikke skulde være tilstrækkelig. Fra Kliniklægen skal der kun foreligge den i § 2, Punkt 1, omhandlede Attestation om, at der er forhandlet med Kvinden; hans personlige Stilling til Spørgsmaalet om Indgrebets Tilladelighed er ligegyldig, medmindre Kvinden — maaske fordi hun har faaet særlig Tillid til ham, maaske fordi hun ikke har nogen fast Læge — lægger sin Sag i hans Haand. Da det har vist sig, at Bestemmelsen har givet Anledning til Misforstaaelser, fremsættes Forslaget under Punkt 3.

Steincke.

Krarup,
fg.